

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ФИНАНСОВИЯ ОТЧЕТ

към 31 декември 2020 г.

(продължение)

2.4. Счетоводни предположения и приблизителни счетоводни оценки

Националните счетоводни стандарти изискват от ръководството да приложи някои счетоводни предположения и приблизителни счетоводни оценки при изготвяне на годишния финансов отчет и при определяне на стойността на някои от активите, пасивите, приходите, разходите, условните активи и пасиви. Всички те са извършени на основата на най-добрата преценка, която е направена от ръководството към датата на изготвянето на финансовия отчет. Действителните резултати биха могли да се различават от представените в настоящия финансов отчет.

2.5. Функционална валута и валута на представяне на финансовите отчети

Функционалната валута е валутата на основната икономическа среда, в която дружеството функционира и в която се генерират и изразходват паричните средства. Дружеството води своето текущо счетоводство и изготвя финансовите си отчети в националната валута на Република България – българския лев. Това е валутата, възприета като официална в основната икономическа среда, в която то оперира. Курсът на българския лев е фиксиран към еврото при съотношение 1 евро = 1.95583 лева. Всички сделки, деноминирани в чуждестранна валута се отчитат по исторически курс в момента на възникването им, приходите и разходите възникващи от тези сделки, както и от парични операции в чуждестранни валути се отразяват в отчета за приходи и разходи за периода, за който се отнасят. Всички парични позиции, деноминирани в чуждестранни валути се оценяват в лева по заключителния курс на БНБ към 31 декември 2020 г. Заключителният курс на българския лев към щатския долар, с който оперира дружеството за периодите, за които е съставен настоящият финансов отчет е както следва:

31 декември 2020г.

31 декември 2019 г.

1 USD = 1.59386 лв.

1 USD = 1.74099 лв.

Валутата на представяне във финансовите отчети на дружеството е българският лев.

2.6. Управление на финансовите рискове

В хода на обичайната си дейност дружеството може да бъде изложено на различни финансови рискове, най-важните, от които са: пазарен риск (включващ валутен риск, риск от промяна на справедливата стойност и ценови риск), кредитен риск, ликвиден риск и риск на лихвено-обвързани парични потоци. Финансовите рискове текущо се идентифицират, измерват и наблюдават с помощта на различни контролни механизми, за да се определят адекватни цени на услугите, предоставяни от дружеството, цената на привлечените ресурси и да се оценят адекватно формите на поддържане на свободните ликвидни средства, без да се допуска неоправдана концентрация на даден риск.

По-долу са описани различните видове, рискове на които е изложено дружеството при осъществяване на търговските му операции, както и възприетият подход при управлението на тези рискове.

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ФИНАНСОВИЯ ОТЧЕТ
към 31 декември 2020 г.
(продължение)

2.6. Управление на финансовите рискове (продължение)

2.6.1. Валутен риск

Дружеството оперира в Република България, но има взаимоотношения с чуждестранни доставчици и клиенти, поради което част от разчетите, приходите и разходите са деноминирани в чуждестранна валута. Значителна част от задълженията на дружеството към дружеството-майка са деноминирани в евро. Сделките с клиенти в голямата си част се договарят, извършват и отчитат в евро, чийто курс спрямо българския лев е фиксиран, както това беше пояснено по-горе.

2.6.2. Лихвен риск

За текущо финансиране на търговската си дейност при нужда дружеството получава парични заеми от дружеството-майка, поради което ръководството счита, че то не е изложено на пряк лихвен риск.

2.6.3. Ценови риск

Дружеството не е изложено на директен ценови риск, защото неговите приходи се ценообразуват на основата на пазарни цени за извършваните услуги, които се актуализират регулярно.

2.6.4. Кредитен риск

Дружеството няма значима експозиция, свързана с кредитен риск. По изключение се предоставят кредити на дружества от икономическата група. Доколкото ги има кредитните експозиции се следят текущо.

2.6.5. Ликвиден риск

Ликвидният риск се изразява в негативната ситуация дружеството да не бъде в състояние да посрещне безусловно всички свои задължения съгласно техния падеж. То провежда консервативна политика по управление на ликвидността, чрез която постоянно поддържа оптимален ликвиден запас парични средства и добра способност за финансиране на стопанската си дейност.

2.7. Дефиниция и оценка на елементите на счетоводния баланс

Дружеството е възприело счетоводна политика, при която наличните към 31 декември на съответната година активи и пасиви се класифицират в счетоводния баланс като нетекущи и текущи.

2.7.1. Дълготрайни материални и нематериални активи

Дълготрайните материални и нематериални активи са оценени по цена на придобиване, образувана от покупната им стойност и допълнителните разходи, извършени по придобиването им и намалени с размера на начислената амортизация и евентуалните загуби от обезценка. Дружеството е определило стойностен праг от 700 лв., под който придобитите активи, независимо че притежават характеристиката на дълготраен актив, се признават като текущ разход в момента на придобиването им.

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ФИНАНСОВИЯ ОТЧЕТ

към 31 декември 2020 г.

(продължение)

2.7. Дефиниция и оценка на елементите на счетоводния баланс (продължение)

2.7.1. Дълготрайни материални и нематериални активи (продължение)

Последващите разходи, които водят до подобрене в състоянието на актива над първоначално оценената стандартна ефективност или до увеличаване на бъдещите икономически изгоди, се капитализират. Всички други последващи разходи се признават като текущи в периода, в който са извършени.

Ежегодно, към края на отчетния период, ръководството на дружеството анализира външните и вътрешните източници на информация, които биха дали индикации за наличие на евентуална обезценка на дълготраен материален и нематериален актив. В случай че са налице такива индикации, дружеството изчислява възстановимата стойност на актива, сравнява я с балансовата и я коригира до възстановимата, ако я превишава.

2.7.2. Финансови инструменти

Финансов инструмент е всяка договореност, която поражда едновременно финансов актив за едната страна и финансов пасив или капиталов инструмент за другата страна. Финансовите активи и пасиви се признават в счетоводния баланс, когато дружеството стане страна по договорните условия на съответния инструмент. При първоначалното им признаване финансовите активи/(пасиви) се оценяват по справедлива стойност и всички разходи по сделката, в резултат на която те възникват, с изключение на финансовите активи/(пасиви), отчитани по справедлива стойност през отчета за приходите и разходите. Финансовите активи се отписват от счетоводния баланс, след като договорните права за получаването на парични потоци са изтекли или активите са прехвърлени и трансферът им отговаря на изискванията за отписване, съгласно изискванията на СС - 32 Финансови инструменти: признаване и оценяване. Финансовите пасиви се отписват от счетоводния баланс, когато са погасени – т.е. задължението, определено в договора е отпаднало, анулирано или срокът му е изтекъл. За целите на последващото оценяване, дружеството класифицира през текущия и предходните отчетни периоди финансовите активи и пасиви в следните категории - вземания и предоставени аванси, парични средства и еквиваленти, дългосрочни и краткосрочни пасиви по сключени договорености. Класифицирането в съответната група зависи от целта и срочността, при които е сключен договорът.

(а) Търговски вземания и предоставени аванси

Търговските вземания и предоставените аванси в лева са оценени по стойността на тяхното възникване, а тези деноминирани в чуждестранна валута - по заключителния курс на БНБ към 31 декември 2020 г. и са намалени с начислената обезценка за несъбираеми и трудносъбираеми вземания.

Дружеството начислява обезценка на търговските вземания, когато са налице обективни доказателства, че то няма да събере всички дължими суми при настъпване на техния падеж. Ръководството на дружеството извършва преглед на вземанията към края на всяка година, и тези от тях, които имат забава над 180 дни от датата на издаването на фактурата се обезценяват с 50 %, а тези над 270 дни - до 100% от размера на вземането. Обезценката се представя в счетоводния баланс като намаление на отчетната стойност на вземанията, а разходите от обезценката се представят в отчета за приходите и разходите като текущи разходи. Когато едно вземане е несъбираемо и за него има начислена обезценка, то се отписва за сметка на тази обезценка. Възстановяването на загуби от обезценка на търговски вземания се извършва през отчета за приходите и разходите и се отчита като намаление на статията, в която преди това е била отразена обезценката.

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ФИНАНСОВИЯ ОТЧЕТ
към 31 декември 2020 г.
(продължение)

2.7. Дефиниция и оценка на елементите на счетоводния баланс (продължение)

2.7.2. Финансови инструменти (продължение)

(б) Парични средства и еквиваленти

Паричните средства в лева са оценени по номиналната им стойност, а паричните средства, деноминирани в чуждестранна валута - по заключителния курс на БНБ към 31 декември 2020 г. За целите на съставянето на отчета за паричните потоци парите и паричните еквиваленти са представени като неблокирани пари по банковите сметки, в касата, както и невъзстановените суми в подотчетни лица.

(в) Дългосрочни задължения

Дългосрочните задължения в лева са оценени по стойността на тяхното възникване, а тези деноминирани в чуждестранна валута – по заключителния курс на БНБ към 31 декември 2020 г.

(г) Краткосрочни задължения

Краткосрочните задължения в лева са оценени по стойността на тяхното възникване, а тези деноминирани в чуждестранна валута - по заключителния курс на БНБ към 31 декември 2020 г.

2.7.3. Основен капитал

Основният капитал е представен по неговата номинална стойност и съответства на актуалната му регистрация.

2.7.4. Резерви/Неразпределена печалба

Резервите на дружеството се образуват от разпределяне на финансовите му резултати за съответния период, след облагането им с данък върху печалбата. Резервите от натрупаните финансови резултати могат да се използват с решение на Общото събрание на съдружниците, съгласно Търговския закон и дружествения договор.

2.7.5. Задължения към персонала

Задълженията към персонала, извън начислените трудови възнаграждения се начисляват и се представят по следните групи:

(а) Планове за дефинирани вноски. Правителството на България носи отговорността за осигуряването на пенсии по планове за дефинирани вноски. Дружеството следва да начислява тези суми в отчета за приходите и разходите и да ги превежда в периода на тяхното възникване.

(б) Платен годишен отпуск. Дружеството признава като текущо задължение недисконтираната сума на оценените разходи по платен годишен отпуск, очаквани да бъдат заплатени на служителите в замяна на труда им за изминалия отчетен период.